

222

POROZUMIENIE

o przywilejach i immunitetach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej,
przyjęte przez Radę Zarządzających Agencji dnia 1 lipca 1959 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 1 lipca 1959 r. zostało przyjęte przez Radę Zarządzających Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej Porozumienie o przywilejach i immunitetach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej.

Po zaznajomieniu się z powyższym Porozumieniem Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne z zastrzeżeniem do § 26 i § 34 tego Porozumienia, że spory dotyczące interpretacji albo stosowania Porozumienia mogą być wnoszone do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości tylko za zgodą wszystkich stron sporu oraz że Polska Rzeczpospolita Ludowa zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia opinii doradczej Trybunału jako ostatecznego rozstrzygnięcia sporu; oświadcza, że postanawia przyjąć to Porozumienie w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie ono niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 15 czerwca 1970 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: M. Spychalski

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

(Tekst porozumienia zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

Przekład.

POROZUMIENIE O PRZYWILEJACH I IMMUNITETACH MIĘDZYNARODOWEJ AGENCJI ENERGII ATOMOWEJ

Zważywszy, że pkt C artykułu XV Statutu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej przewiduje, że zdolność prawną oraz przywileje i immunitety, o których mowa w tym artykule, określi oddzielna umowa lub umowy między Agencją, reprezentowaną w tym celu przez Dyrektora Generalnego, działającego na podstawie instrukcji Rady Zarządzających, a członkami,

zważywszy, że zgodnie z artykułem XVI Statutu zawarty został między Organizacją Narodów Zjednoczonych a Agencją Układ o stosunkach wzajemnych,

zważywszy, że Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych, w dążeniu do jak najdalej idącego ujednoczenia przywilejów i immunitetów Organizacji Narodów Zjednoczonych i różnych organizacji z nią związanych, przyjęło Konwencję o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, a także, że szereg członków Organizacji Narodów Zjednoczonych przystąpił do tej Konwencji,

Rada Zarządzających

- 1) przyjęła niżej podany tekst, którego ogólne założenia zgodne są z Konwencją o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych; przyjęcie to nie nakłada żadnych zobowiązań na Rządy reprezentowane w Radzie,
- 2) wzywa członków Agencji do rozważenia, o ile uważają to za stosowne, sprawy przystąpienia do niniejszego Porozumienia.

Artykuł I**Określenia**

§ 1. W niniejszym Porozumieniu:

- (I) określenie „Agencja” oznacza Międzynarodową Agencję Energii Atomowej;
- (II) dla celów artykułu III określenie „majątek i aktywa” obejmuje również majątek i fundusze, nad którymi Agencja ma pieczę lub które są przez nią zarządzane w ramach jej uprawnień statutowych;
- (III) dla celów artykułów V i VIII określenie „przedstawiciele członków” obejmuje wszystkich Zarządzających, przedstawicieli, zastępców, doradców, ekspertów technicznych i sekretarzy delegacji;
- (IV) w §§ 12, 13, 14 i 27 określenie „posiedzenia zwoływane przez Agencję” oznacza posiedzenia:
 - (1) Konferencji Ogólnej i Rady Zarządzających,
 - (2) jakiegokolwiek międzynarodowej konferencji, sympozjum, seminarium lub zespołu, zwołanych przez nią,
 - (3) jakiegokolwiek komitetu któregośkolwiek z tych organów,
- (V) dla celów artykułów VI i IX określenie „funkcjonariusze Agencji” oznacza Dyrektora Generalnego i wszystkich członków personelu Agencji, z wyjątkiem tych, którzy są przyjęci do pracy na miejscu i otrzymują wynagrodzenie godzinowe.

Artykuł II**Osobowość prawna**

§ 2. Agencja posiada osobowość prawną. Posiada ona zdolność do:

(a) zawierania umów, (b) nabywania i zbywania majątku nieruchomego i ruchomego oraz (c) wszczynania postępowania prawnego.

Artykuł III**Majątek, fundusze i aktywa**

§ 3. Agencja, jej majątek i aktywa, bez względu na to, gdzie i w czyich rękach się znajdują, korzystają z pełnego immunitetu jurysdykcyjnego, chyba że w określonym przypadku Agencja wyraźnie zrzeknie się tego immunitetu. Zrzeczenie się immunitetu nie może jednak rozciągać się na jakiegokolwiek czynności egzekucyjne.

§ 4. Pomieszczenia Agencji są nietykalne. Majątek i aktywa Agencji, bez względu na to, gdzie i w czyich rękach się znajdują, nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie, wyłączeniu i wszelkim innym formom ingerencji w trybie postępowania egzekucyjnego, administracyjnego, sądowego lub ustawodawczego.

§ 5. Archiwa Agencji oraz wszelkie dokumenty należące do niej lub będące w jej posiadaniu są nietykalne bez względu na miejsce, w którym się znajdują.

§ 6. Nie podlegając żadnej finansowej kontroli, reglamentacji ani jakimkolwiek moratorium:

- (a) Agencja może posiadać fundusze, złoto i wszelkiego rodzaju waluty oraz prowadzić rachunki w każdej walucie,
- (b) Agencja może swobodnie przekazywać swoje fundusze, złoto lub waluty z jednego kraju do drugiego albo w obrębie jakiegokolwiek kraju, jak również wymieniać wszelkie posiadane przez siebie waluty na inną dowolną walutę.

§ 7. Korzystając z praw, wymienionych w § 6, Agencja uwzględni wszelkie wnioski kierowane do niej przez rząd każdego Państwa będącego Stroną niniejszego Porozumienia, o ile uzna ona, że uwagi te mogą być przyjęte bez szkody dla jej interesów.

§ 8. Agencja, jej aktywa, dochody i innego rodzaju majątek są:

- (a) zwolnione od wszelkich podatków bezpośrednich; rozumie się jednak, że Agencja nie będzie domagała się zwolnienia od takich podatków, które w rzeczywistości są jedynie opłatami za świadczenie usług użyteczności publicznej,
- (b) zwolnione od opłat celnych oraz zakazów i ograniczeń przywozu lub wywozu w odniesieniu do przedmiotów przywożonych lub wywożonych przez Agencję do jej użytku służbowego; rozumie się jednak, że przedmioty wwieszone na podstawie takiego zwolnienia nie będą sprzedane w kraju, do którego zo-

stały przywiezione, chyba że nastąpi to na warunkach uzgodnionych z rządem tego kraju,

- (c) zwolnione od opłat celnych oraz zakazów i ograniczeń przywozu i wywozu w stosunku do ich wydatnictw.

§ 9. Jakkolwiek Agencja nie będzie w zasadzie domagała się zwolnienia od opłat akcyzowych i podatków od sprzedaży wliczonych w cenę przedmiotów ruchomych lub majątku nieruchomego, to jednakże w razie dokonywania przez nią na swój użytek służbowy poważnych zakupów przedmiotów lub majątku, których cena obejmuje tego rodzaju opłaty i podatki, Państwa będące Stronami niniejszego Porozumienia w każdym wypadku, gdy to będzie możliwe, podejmą odpowiednie kroki administracyjne w celu zwolnienia od tych opłat i podatków lub zwrotu sum już wpłaconych.

Artykuł IV

Ułatwienia w zakresie porozumiewania się

§ 10. W zakresie porozumiewania się w sprawach urzędowych Agencja korzysta na terytorium każdego Państwa będącego Stroną niniejszego Porozumienia w takim zakresie, w jakim jest to zgodne z międzynarodowymi konwencjami, przepisami i porozumieniami, w których dane państwo uczestniczy, z traktowania nie mniej korzystnego niż przyznane przez rząd tego państwa każdemu innemu rządowi, włączając w to jego przedstawicielstwo dyplomatyczne, w zakresie spraw pierwszeństwa, taryf i opłat za przesyłki pocztowe i usługi telekomunikacyjne oraz opłaty prasowe za informacje dla prasy i radia.

§ 11. Korespondencja urzędowa i inne komunikaty urzędowe Agencji nie podlegają cenzurze.

Agencja ma prawo używać szyfru oraz wysyłać i otrzymywać korespondencję i inne informacje urzędowe przez kurierów albo w opieczętowanych walizach, którym przyznaje się takie same immunitety i przywileje jak kurierom i walizom dyplomatycznym.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie wykluczają podjęcia odpowiednich środków bezpieczeństwa, określonych na podstawie porozumienia między Państwem będącym Stroną niniejszego Porozumienia a Agencją.

Artykuł V

Przedstawiciele członków

§ 12. Przedstawiciele członków na posiedzeniach zwoływanych przez Agencję korzystają, w czasie wykonywania swoich funkcji oraz w czasie podróży do miejsca posiedzenia i z powrotem, z następujących przywilejów i immunitetów:

- (a) nie podlegają aresztowaniu lub zatrzymaniu, a ich bagaż osobisty nie podlega zajęciu, oraz korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do ich wypowiedzi ustnych lub pisemnych i czynności dokonywanych przez nich w charakterze urzędowym,
- (b) nietykalności wszystkich urzędowych papierów i dokumentów,
- (c) prawa używania szyfru i otrzymywania dokumentów lub korespondencji przez kurierów lub w opieczętowanych walizach,
- (d) zwolnienia ich samych i ich współmałżonków od wszelkich ograniczeń imigracyjnych i formalności dotyczących rejestracji cudzoziemców oraz od wszelkich obowiązków związanych z narodową służbą publiczną w krajach, w których przebywają lub przez które przejeżdżają w czasie wykonywania swych funkcji,
- (e) z takich samych ułatwień w zakresie ograniczeń walutowych lub wymiany waluty, jakie przyznawane

są przedstawicielom obcych rządów będących w czasowej misji urzędowej,

- (f) z takich samych immunitetów i ułatwień w odniesieniu do ich bagażu osobistego, jakie przyznawane są członkom przedstawicielstw dyplomatycznych po dobrej rangi.

§ 13. W celu zapewnienia przedstawicielom członków Agencji na posiedzeniach zwoływanych przez Agencję pełnej wolności słowa i całkowitej niezależności przy wykonywaniu ich funkcji immunitet jurysdykcyjny w odniesieniu do ich wypowiedzi ustnych lub pisemnych i czynności dokonanych przez nich przy wykonywaniu ich funkcji będzie im przysługiwał nawet po wygaśnięciu mandatu tych osób

§ 14. W razie gdy opodatkowanie w jakiegokolwiek formie zależy od faktu przebywania na danym terytorium, nie będą uważane za okresy przebywania te okresy, podczas których przedstawiciele członków Agencji, delegowani na posiedzenia zwoływane przez Agencję, będą przebywali na terytorium państwa będącego członkiem Agencji w związku z wykonywaniem swych funkcji.

§ 15. Przywileje i immunitety przyznaje się przedstawicielom członków nie dla ich osobistej korzyści, ale w celu zapewnienia im niezależności przy wykonywaniu ich funkcji związanych z Agencją. Dlatego też członek ma nie tylko prawo, ale i obowiązek zrzec się immunitetu swego przedstawiciela w tych wszystkich wypadkach, kiedy zdaniem tego członka immunitet stałby na przeszkodzie wymiarowi sprawiedliwości i kiedy można się go zrzec bez szkody dla celu w którym został on przyznany.

§ 16. Postanowień §§ 12, 13 i 14 nie stosuje się wobec władz państwa, którego dana osoba jest obywatelem lub którego jest ona lub była przedstawicielem.

Artykuł VI

Funkcjonariusze

§ 17. Agencja będzie periodycznie podawać do wiadomości rządów wszystkich Państw będących Stronami niniejszego Porozumienia nazwiska funkcjonariuszy, do których stosują się postanowienia niniejszego artykułu i artykułu IX

§ 18. (a) Funkcjonariusze Agencji:

- (I) korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do ich wypowiedzi ustnych lub pisemnych i czynności dokonywanych przez nich w charakterze urzędowym,
- (II) korzystają w odniesieniu do poborów i wynagrodzeń wypłacanych im przez Agencję z takich samych zwolnień od podatków i na takich samych warunkach, z jakich korzystają z nich funkcjonariusze Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- (III) nie podlegają wraz z ich współmałżonkami i członkami rodziny będącymi na ich utrzymaniu ograniczeniom imigracyjnym i przepisom dotyczącym rejestracji cudzoziemców,
- (IV) korzystają w zakresie ułatwień przy wymianie walut z takich samych przywilejów, jak podobnej rangi funkcjonariusze wchodzący w skład przedstawicielstw dyplomatycznych,
- (V) korzystają wraz z ich współmałżonkami i członkami rodziny będącymi na ich utrzymaniu z takich samych ułatwień przy powrocie do kraju w czasie kryzysu międzynarodowego, jak podobnej rangi funkcjonariusze wchodzący w skład przedstawicielstw dyplomatycznych,
- (VI) mają prawo wwieźć bez opłat celnych swo-

je ruchomości i przedmioty osobistego użytku przy obejmowaniu swego stanowiska w danym kraju.

- (b) Funkcjonariusze Agencji w czasie wykonywania funkcji inspektora w rozumieniu artykułu XII Statutu Agencji lub funkcji badającego projekty w rozumieniu artykułu XI tegoż Statutu oraz podróżujący w charakterze urzędowym w drodze do miejsca i z miejsca wykonywania tych funkcji korzystają ze wszystkich dodatkowych przywilejów i immunitetów wymienionych w artykule VII niniejszego Porozumienia w zakresie niezbędnym dla skutecznego wykonywania tych funkcji.

§ 19. Funkcjonariusze Agencji są zwolnieni od wszelkich obowiązków dotyczących narodowej służby publicznej. Jednakże w stosunku do państw, których są obywatelami, zwolnienie to ograniczone jest tylko do tych funkcjonariuszy Agencji, których nazwiska, ze względu na wykonywanie przez nich funkcje, zostały wymienione na liście sporządzonej przez Dyrektora Generalnego Agencji i zatwierdzonej przez państwo, którego są obywatelami. W razie powołania do narodowej służby publicznej innych funkcjonariuszy Agencji zainteresowane państwo na prośbę Agencji odroczy powołanie ich do służby na taki czas, jaki okaże się niezbędny, aby uniknąć przerwy w kontynuowaniu podstawowej działalności Agencji.

§ 20. Niezależnie od przywilejów i immunitetów wymienionych w §§ 18 i 19 Dyrektor Generalny Agencji, a w razie jego nieobecności każdy funkcjonariusz działający w jego imieniu, korzystają zarówno sami, jak i ich współmałżonkowie i niepełnoletnie dzieci, z przywilejów, immunitetów, zwolnień i ułatwień, jakie są przyznane przedstawicielom dyplomatycznym zgodnie z prawem międzynarodowym.

Takie same przywileje i immunitety, zwolnienia i ułatwienia przyznaje się zastępcom Dyrektora Generalnego lub funkcjonariuszom Agencji równorzędnej rangi.

§ 21. Przywileje i immunitety przyznaje się funkcjonariuszom wyłącznie w interesie Agencji, a nie dla korzyści osobistej tych funkcjonariuszy. Agencja ma prawo i obowiązek zrzec się immunitetu przyznanego określonym funkcjonariuszowi, w razie gdy, jej zdaniem, immunitet ten stałby na przeszkodzie wymiarowi sprawiedliwości i można się go zrzec bez szkody dla interesów Agencji.

§ 22. Agencja będzie stale współdziałać z właściwymi władzami państw-członków w celu ułatwienia sprawnego wymiaru sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania przepisów porządkowych i zapobieżenia wszelkim nadużyciom w związku z przywilejami, immunitetami i ułatwieniami, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł VII

Eksperci wykonujący zadania dla Agencji

§ 23. Eksperci (inni niż funkcjonariusze, do których ma zastosowanie postanowienia artykułu VI), którzy pełnią funkcję w komitetach Agencji lub wykonują misje dla niej, włączając funkcje inspektorów w rozumieniu artykułu XII Statutu Agencji lub rozpatrujących projekty w rozumieniu artykułu XI tegoż Statutu, korzystają z niżej wymienionych przywilejów i immunitetów w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla skutecznego wypełnienia ich funkcji, przy czym przywileje te i immunitety przysługują im także w czasie podróży w związku z pracą w takich komitetach lub w związku z wspomnianymi misjami:

- (a) nie podlegają aresztowaniu lub zatrzymaniu, a ich bagaż osobisty nie podlega zajęciu,
 (b) korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do ich wypowiedzi ustnych lub pisemnych i czynności dokonanych przez nich przy wykonywa-

niu ich funkcji urzędowych; immunitet ten będzie przysługiwał zainteresowanym osobom także po zakończeniu przez nie pracy w komitetach Agencji lub po wypełnieniu misji Agencji,

- (c) nietykalności wszystkich urzędowych papierów i dokumentów,
 (d) prawa używania szyfru i otrzymywania dokumentów lub korespondencji przez kurierów lub w opieczetowanych walizach — dla celów porozumiewania się z Agencją,
 (e) z takich samych ułatwień w zakresie ograniczeń walutowych lub wymiany walut, z jakich korzystają przedstawiciele obcych rządów będący w czasie misji urzędowej,
 (f) z takich samych immunitetów i ułatwień w odniesieniu do ich bagażu osobistego, jakie przyznawane są członkom przedstawicielstw dyplomatycznych podobnej rangi.

§ 24. Postanowienia pkt (c) i (d) § 23 nie wykluczają podjęcia odpowiednich środków bezpieczeństwa określonych na podstawie porozumienia między Państwem będącym Stroną niniejszego Porozumienia a Agencją.

§ 25. Przywileje i immunitety przyznaje się ekspertom Agencji w interesie Agencji, a nie dla ich osobistej korzyści. Agencja ma prawo i obowiązek zrzec się immunitetu przyznanego ekspertowi w każdym wypadku, gdy uzna, że immunitet ten stałby na przeszkodzie wymiarowi sprawiedliwości i że można się go zrzec bez szkody dla interesów Agencji.

Artykuł VIII

Nadużycie przywilejów

§ 26. Jeżeli Państwo będące Stroną niniejszego Porozumienia uzna, że przywileje lub immunitety przyznane przez niniejsze Porozumienie zostały nadużyte, przeprowadzi konsultacje z Agencją w celu ustalenia, czy nadużycie to istotnie miało miejsce, a w razie stwierdzenia nadużycia — w celu podjęcia starań o niedopuszczenie do jego powtórzenia się. Gdyby w rezultacie tych konsultacji nie osiągnięto wyniku zadowalającego dla danego państwa i dla Agencji, sprawa dotycząca ustalenia faktu nadużycia przywileju lub immunitetu zostanie rozstrzygnięta zgodnie z procedurą przewidzianą w § 34. Jeżeli zostanie stwierdzone, że nadużycie takie miało miejsce, Państwo będące Stroną niniejszego Porozumienia, wobec którego dopuszczono się tego nadużycia, ma prawo po uprzednim notyfikowaniu o tym Agencji odmówić udzielenia Agencji przywileju lub immunitetu, który został nadużyty. Odmowa udzielenia przywilejów lub immunitetów nie może zakłócać jednakże podstawowej działalności Agencji lub przeszkadzać Agencji w wypełnianiu jej podstawowych funkcji.

§ 27. Przedstawiciele członków delegowani na posiedzenia zwoływane przez Agencję, w czasie wykonywania swych funkcji i podczas podróży do miejsca posiedzenia i z powrotem, jak również funkcjonariusze w rozumieniu pkt V § 1, nie będą zmuszeni przez władze miejscowe do opuszczenia kraju, w którym wykonują swe funkcje, z powodu jakiegokolwiek czynności dokonanej przez nich w ich urzędowym charakterze. Jednak w wypadku, gdyby którakolwiek z tych osób nadużyła przywilejów związanych z pobytem uprawiając w tym kraju działalność, która nie pozostaje w związku z jej funkcjami urzędowymi, rząd tego kraju będzie mógł zażądać opuszczenia przez nią kraju z zastrzeżeniem, że:

- (a) przedstawiciele członków lub osoby uprawnione do korzystania z immunitetów przewidzianych w § 20 nie mogą być wydalone z kraju inaczej, jak w trybie procedury dyplomatycznej stosowanej wobec przedstawicieli dyplomatycznych, akredytowanych w tym kraju,

(b) w odniesieniu do funkcjonariusza, do którego nie mają zastosowania postanowienia § 20, żadna decyzja o wydaleniu nie może być powzięta bez zgody ministra spraw zagranicznych danego kraju, który może jej udzielić dopiero po porozumieniu się z Dyrektorem Generalnym Agencji; w razie wszczęcia przeciwko któremukolwiek z funkcjonariuszy postępowania zmierzającego do wydalenia, Dyrektor Generalny Agencji będzie miał prawo występowania w tym postępowaniu w charakterze przedstawiciela osoby, przeciwko której zostało ono wszczęte.

Artykuł IX

Przepustki

§ 28. Funkcjonariusze Agencji będą mieli prawo korzystania z przepustek Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z porozumieniami administracyjnymi zawartymi między Dyrektorem Generalnym Agencji a Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dyrektor Generalny Agencji notyfikuje każdemu Państwu będącemu Stroną niniejszego Porozumienia o zawartych porozumieniach administracyjnych.

§ 29. Państwa będące Stronami niniejszego Porozumienia będą przyjmowały i uznawały przepustki Organizacji Narodów Zjednoczonych wydawane funkcjonariuszom Agencji jako ważne dokumenty podróży.

§ 30. Podania o wizy, tam gdzie wizy są wymagane, składane przez funkcjonariuszy Agencji posiadających przepustki Organizacji Narodów Zjednoczonych, do których dołączono zaświadczenie, że funkcjonariusze ci podróżują w sprawach Agencji, rozpatrywane będą tak szybko, jak to będzie możliwe. Ponadto osobom tym powinno się udzielać ułatwień umożliwiających szybką podróż.

§ 31. Ułatwienia analogiczne do wymienionych w § 30 zostaną udzielone ekspertom i innym osobom, które nie mając wprawdzie przepustek Organizacji Narodów Zjednoczonych, będą posiadać zaświadczenie stwierdzające, że podróżują w sprawach Agencji.

§ 32. Dyrektor Generalny, zastępca Dyrektora Generalnego oraz inni funkcjonariusze w randze co najmniej równej kierownikowi działu Agencji podróżujący w sprawach Agencji z przepustką Organizacji Narodów Zjednoczonych, korzystają z tych samych ułatwień w podróży, jak podobnej rangi członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych.

Artykuł X

Rozstrzyganie sporów

§ 33. Agencja powinna ustanowić odpowiednie sposoby rozstrzygania:

- (a) sporów wynikłych z umów lub innych sporów z zakresu prawa prywatnego, w których Agencja jest stroną,
- (b) sporów, w które został zamieszany funkcjonariusz lub ekspert Agencji, który z racji swego urzędowego stanowiska korzysta z immunitetu, jeżeli immunitetu tego nie zrezygnowano, zgodnie z postanowieniami § 21 lub 25.

§ 34. Jeżeli w danym wypadku zainteresowane strony nie zgodziły się na zastosowanie innej procedury, wszelkie spory dotyczące interpretacji albo stosowania niniejszego Porozumienia wnoszą się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie ze Statutem Trybunału. W razie powstania sporu między Agencją a państwem-członkiem i w razie gdy strony nie zgodziły się na zastosowanie innej procedury, występuje się o wydanie opinii doradczej co do wszelkich podniesionych kwestii prawnych związanych z danym sporem, zgodnie z artykułem 96 Karty Organizacji Na-

rodów Zjednoczonych i artykułem 65 Statutu Trybunału oraz odpowiednimi postanowieniami Układu zawartego między Organizacją Narodów Zjednoczonych a Agencją. Strony przyjmują opinię Trybunału jako ostateczne rozstrzygnięcie sporu.

Artykuł XI

Interpretacja

§ 35. Postanowienia niniejszego Porozumienia powinny być interpretowane w świetle funkcji Agencji przewidzianych w Statucie.

§ 36. Postanowienia niniejszego Porozumienia w niczym nie ograniczają ani też nie naruszają przywilejów i immunitetów już przyznanych albo które mogą być w przyszłości przyznane Agencji przez jakiekolwiek państwo ze względu na ustanowienie na terytorium danego państwa siedziby Agencji lub jej biur regionalnych bądź przebywanie funkcjonariuszy lub ekspertów albo umieszczenie materiałów, wyposażenia i urządzeń związanych z projektami lub działalnością Agencji, włączając w to również środki zabezpieczające w odniesieniu do projektów lub innych przedsięwzięć Agencji. Niniejsze Porozumienie nie stoi na przeszkodzie zawarciu przez Agencję z którymkolwiek Państwem będącym jej Stroną dodatkowych układów, które konkretyzują postanowienia niniejszego Porozumienia, rozszerzają lub ograniczają przyznane przez nie przywileje i immunitety.

§ 37. Niniejsze Porozumienie nie uchyla ani nie zmienia żadnego postanowienia Statutu Agencji, jak również żadnych praw lub zobowiązań, jakie Agencja może posiadać, nabyć lub przyjąć na siebie.

Artykuł XII

Postanowienia końcowe

§ 38. Niniejsze Porozumienie zostanie przedstawione każdemu członkowi Agencji do przyjęcia. Przyjęcie następuje przez złożenie Dyrektorowi Generalnemu dokumentu przyjęcia; Porozumienie wchodzi w życie w stosunku do danego członka w dniu złożenia dokumentu przyjęcia. Rozumie się, że jeżeli w imieniu któregośkolwiek państwa złożono dokument przyjęcia, to państwo to będzie w stanie na mocy własnego prawa wypełnić warunki niniejszego Porozumienia.

Dyrektor Generalny prześle uwierzytelniony odpis niniejszego Porozumienia rządowi każdego państwa, które jest lub w przyszłości stanie się członkiem Agencji, i poinformuje wszystkich członków o złożeniu dokumentu przyjęcia, jak również o otrzymaniu każdej notyfikacji o wypowiedzeniu, zgodnie z § 39.

Każdy członek może zgłosić zastrzeżenia do niniejszego Porozumienia. Zastrzeżenia mogą być zgłoszone tylko w czasie składania przez członka dokumentu przyjęcia; będą one niezwłocznie podawane do wiadomości przez Dyrektora Generalnego wszystkim członkom Agencji.

§ 39. Niniejsze Porozumienie będzie obowiązywać między Agencją a każdym członkiem, który złożył dokument przyjęcia, tak długo, jak długo pozostaje on członkiem Agencji, lub do czasu, gdy zrewidowane Porozumienie zostanie przyjęte przez Radę Zarządzających i członek stanie się Stroną zrewidowanego Porozumienia. Natomiast w razie złożenia Dyrektorowi Generalnemu notyfikacji o wypowiedzeniu, niniejsze Porozumienie przestaje obowiązywać danego członka po upływie roku od chwili otrzymania notyfikacji przez Dyrektora Generalnego.

§ 40. Na żądanie jednej trzeciej Państw będących Stronami niniejszego Porozumienia Rada Zarządzających Agencji rozpatrzy, czy należy przyjąć poprawki do niniejszego Porozumienia. Poprawki przyjęte przez Radę wchodzi w życie po ich przyjęciu zgodnie z procedurą przewidzianą w § 38.